

[Tommy Dinesen]

virksomheden viste det sig, at der var 48 ansatte. Dette eksempel kan naturligvis ikke betragtes som generelt, men det viser, hvor let det er at snyde systemet.

På det sidste har det vist sig, at arbejdsgiverne vil have den afgørende stemme i BST-centrene, for som arbejdsgiverne siger: vi betaler jo. Nu er det delvis rigtigt, at arbejdsgiverne betaler. Oprettelsen af BST-centre foregår ved, at staten betaler de 50 pct. ved oprettelsen. Men igen: det er vel de ansattes ve og vel, det drejer sig om først og fremmest, og samtidig er det jo også samfundet, der betaler for en stor del af de arbejdsskader, man pådrager sig. Selv om de arbejdsmedicinske klinikker hører under amtsrådene, er de med inde i billedet, hvis man vil forbedre arbejdsmiljøet. Man spørger sig selv, om Arbejdstilsynet i tilstrækkelig grad bruger den viden, der er her.

Der er bevillinger til at ansætte fuldtidsledere i alle tilsynskredse, men indtil nu er der kun ansat fire. Baggrunden herfor er forhandlinger mellem Lægeforeningen og det offentlige, og ministeren kan måske ikke gøre for det, men heller ikke her fungerer tingene efter hensigten, hvis hensigten da er, at de ansatte skal have et bedre arbejdsmiljø og et sundere liv.

I det forebyggende arbejdsmiljøarbejde er der tre forskellige instanser: Arbejdstilsynet, bedriftssundhedsstjenesten og de arbejdsmedicinske klinikker. Men der er ingen garanti for, at de arbejder sammen, da arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet bevirker, at eventuelle grænseoverskridelser i en virksomhed, f.eks. konstateret af BST, ikke må oplyses over for de ansatte. Det kom tydeligt frem i sagen om Sønderborg Yachtværft. Det burde være en selvfølge, at de ansatte i det mindste bliver orienteret om grænseoverskridelser på en virksomhed, for det er jo igen arbejderne, det går ud over.

Hvis jeg skal bevæge mig over til de mere positive ting i arbejdsministerens redegørelse – og det har jeg jo lovet – kan det nævnes, at SF tror, der ligger nogle udmærkede perspektiver i, at de brancher, der gør en ekstra arbejdsmiljøindsats, bør betale mindre til arbejdsskadeforsikringen. Det vil være et incitament til at beskytte de ansatte. Man har i Vesttyskland en lignende model, og her har det vist sig at have en præventiv virkning

på arbejdsmiljøområdet; forsikringspræmien falder i takt med, at der sker forbedringer inden for en branche.

At ligestille kommunale arbejdsgivere med private arbejdsgivere i arbejdsmiljø-sager er udmærket. Dog må man konstatere, at bøderne er alt for små i forhold til forseelsen. Man må ryste på hovedet, når man sammenligner med, hvad en antenneforening, der ulovligt har opsat en parabolantenne, kan idømmes, nemlig op til 50.000 kr. i bøde, mens en tilsidesættelse af arbejdsmiljøhensyn selv i alvorlige sager højst udløser en bøde på 5.000 kr.

Sluttelig vil jeg sige, at arbejdsministerens redegørelse efterlader en masse uafklarede spørgsmål. F.eks.: hvad er de betydeligste arbejdsmiljøproblemer på arbejdspladserne? Intet svar. Der burde være en liste over de vigtigste arbejdsbetingede sygdomme, så Arbejdstilsynet ved, hvor indsatsen skal gøres på virksomhederne, og hvordan problemerne skal løses.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg ved godt, at det er utraditionelt, at en minister tager ordet på nuværende tidspunkt i debatten, men jeg synes faktisk, det ville være synd, hvis en ellers konstruktiv debat skulle køre af sporet, fordi hr. Tommy Dinesen og SF ikke vil læse, hvad der står i redegørelsen.

Redegørelsen starter med at præcisere, at der er tale om som hovedmål at skabe sikre og sunde arbejdspladser. For hvem? Selvfølgelig for de ansatte, og de ansatte er normalt lønmodtagere. Derfor er hele hovedgrundlaget for denne redegørelse at skabe sikre og sunde arbejdspladser for lønmodtagerne. Og hvis hr. Tommy Dinesen ikke kunne forstå det efter at have læst de første to linjer, vil jeg henvise til sp. 3454, hvor der tales helt entydigt om medarbejdernes sikkerhed, sundhed og trivsel som udgangspunktet for denne nye politik.

Jeg vil også henlede hr. Tommy Dinesens opmærksomhed på, at »medarbejderne« normalt også er lønmodtagere.

Jeg synes, det er synd, hvis en i øvrigt konstruktiv debat skulle afspores af den slags polemiske udfald.

(Kort bemærkning).